

บทที่ 5

แนวทางการพัฒนาพื้นที่และการออกแบบโครงการ

ในบทนี้ เป็นการนำเสนอรายละเอียดของการออกแบบจากทางเลือกที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 ซึ่งมีที่มาจาก การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและความต้องการต่างๆ ของชุมชน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้นทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม มีความเหมาะสมกับแนวโน้มการพัฒนาเมืองในอนาคต และส่งเสริมการพัฒนาแบบยั่งยืนให้กับชุมชนย่านกิ่งเพชรต่อไปในอนาคต

5.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาพื้นที่ย่านกิ่งเพชร

วิสัยทัศน์การพัฒนาพื้นที่ย่านกิ่งเพชร ควรสอดคล้องกับบทบาทและความสำคัญของพื้นที่ ดังกล่าวมาแล้วในบทที่ 4 คือ

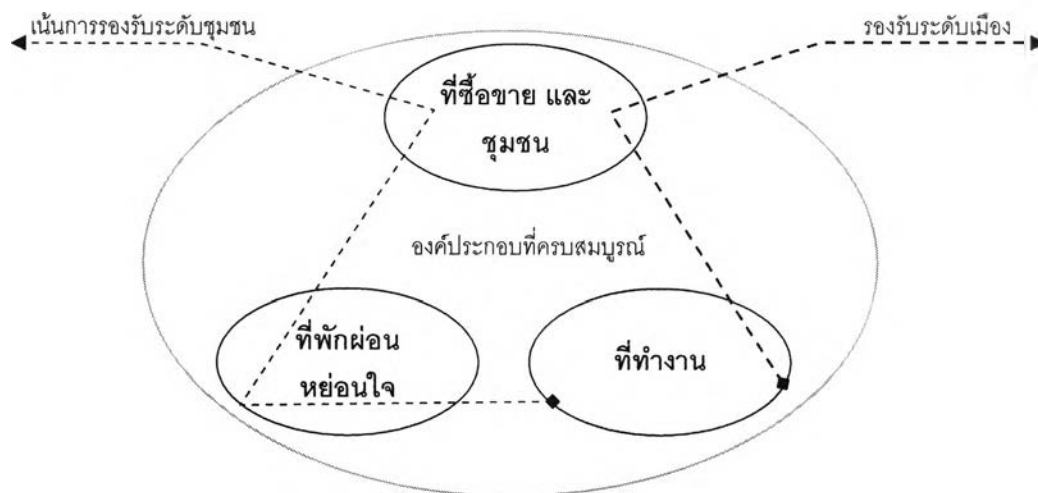
- 1) พื้นที่ย่านกิ่งเพชร เป็นย่านที่มีความสมบูรณ์ในกิจกรรมต่างๆ และเป็นพื้นที่ที่น่าอยู่ มีชีวิตชีวา
- 2) พื้นที่ย่านกิ่งเพชร เป็นย่านพาณิชยกรรมที่รองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจจากย่านใจกลางเมือง
- 3) พื้นที่ย่านกิ่งเพชร มีพาณิชยกรรมชุมชนที่รองรับความต้องการในระดับชุมชนได้อย่างครบถ้วน และมีการเคลื่อนไหวของกิจกรรมตลอดเวลา
- 4) พื้นที่ย่านกิ่งเพชร มีความสำคัญกับชุมชนและสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกระดับชั้น
- 5) พื้นที่ย่านกิ่งเพชร มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาใช้พื้นที่

ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของพื้นที่ให้ยังคงเป็นพื้นที่ผสมผสานด้านการค้าและการพักอาศัย ที่มีการเคลื่อนไหวของกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา และแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการพัฒนาชุมชนเมือง โดยแนวทางการพัฒนาพื้นที่จะต้องครอบคลุมถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น ควบคู่ไปกับการพัฒนาเมืองในอนาคต

5.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์การออกแบบ

ความมุ่งหมายการออกแบบ (GOALS OF DESIGN)

เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินสูงสุด และมีลักษณะของการใช้งานแบบผสมผสาน(Mixed Used) โดยมีองค์ประกอบชุมชนที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งสามารถรองรับความต้องการของคนภายในชุมชนได้อย่างทั่วถึง และมีบทบาทสำคัญในการรองรับการใช้พื้นที่ในระดับเมืองอันเนื่องมาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจ คือ แหล่งงาน และการพักอาศัย

แผนภูมิ 5.1 ความมุ่งหมายในการออกแบบ

วัตถุประสงค์การออกแบบ (OBJECTIVES OF DESIGN)

- 1) เพื่อจัดระบบการใช้ที่ดินให้สอดคล้องแนวโน้มการพัฒนาเมืองในอนาคตและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่
- 2) เพื่อจัดระบบการสัญจรภายในชุมชนที่เหมาะสมกับรูปแบบการสัญจรของรถยนต์และคนเดินเท้า
- 3) เพื่อจัดองค์ประกอบภายในชุมชนให้เกิดการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในพื้นที่และสร้างโอกาสที่ดีด้านการพัฒนาแก่คนทุกระดับชั้น
- 4) เพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์ที่สวยงามและมีพื้นที่เปิดโล่งที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย

5.3 แนวทางในการพัฒนาพื้นที่

รายละเอียดของแนวคิดจากทางเลือกที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 (ดูแผนที่ 5.1 ประกอบ) ซึ่งแบ่งออกเป็นเรื่อง

- 1) แนวทางในการกำหนดการใช้ที่ดินและอาคารในอนาคต
- 2) แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งและการสัญจร
- 3) แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่เปิดโล่ง
- 4) รายละเอียดขององค์ประกอบภายในชุมชน

โดยแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงดังกล่าว จะครอบคลุมถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด รวมถึงการตอบสนองต่อความต้องการด้านการใช้พื้นที่ของชุมชนในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.4 แนวทางในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการจราจรติดขัด การก่อสร้างอาคารที่แออัด หรือความทรุดโทรมของชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน การวางแผนการใช้ที่ดินจะสามารถบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในบางส่วน โดยการกำหนดการใช้ที่ดิน จะเป็นเหมือนกรอบอย่างกว้างในการที่จะควบคุมระดับการพัฒนา หรือขึ้นนำการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สำหรับในพื้นที่ศึกษาย่านกิ่งเพชร ซึ่งเป็นพื้นที่ในย่านใจกลางเมืองที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้พื้นที่มีศักยภาพในด้านการรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร เช่น การรองรับการขยายตัวด้านการสัญจรของรถไฟฟ้า BTS และรถไฟฟ้า Hopewell ประกอบกับภายในพื้นที่ศึกษามีชุมชนที่สร้างชีวิตชีวาและสร้างความเคลื่อนไหวของกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งถือเป็นศักยภาพด้านการใช้พื้นที่ในปัจจุบัน ที่ควรนำมาพิจารณา เพื่อควบคุมระดับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของชุมชน และควบคุมความหนาแน่นของประชากรให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม อันสอดคล้องกับแนวคิดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

จากความสำคัญของการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าว จึงเสนอแนวทางในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตไว้อย่างกว้างๆ ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมาย: เพื่อกำหนดเขตด้านพาณิชยกรรมและพักอาศัย ให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุด โดยเน้นกิจกรรมด้านพาณิชยกรรมให้มีที่ตั้งที่เหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวกจากถนนสายหลัก คือ ถนนพญาไทและถนนเพชรบุรี ส่วนกิจกรรมการพักอาศัยส่งเสริมให้มีความปลอดภัยจากการจราจร แต่สามารถเชื่อมโยงการสัญจรได้โดยสะดวกจากถนนภายในชุมชน โดยรายละเอียดของแนวความคิด สรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อสร้างระบบบริการในด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้ทั่วถึงพื้นที่ เช่น ถนน ทางเท้า ศูนย์ชุมชน ลานกิจกรรมชุมชน ศูนย์บริการเด็กเล็ก ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์สาธารณะ ถังขยะ เป็นต้น
- 2) ส่งเสริมให้มีการใช้อาคารเพื่อรองรับประชากรที่มีความหนาแน่นมาก โดยใช้อัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR) ไม่เกิน 7 และอัตราส่วนพื้นที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR) ไม่น้อยกว่า 4.5 (สำนักผังเมือง, 2547) สำหรับการสร้างอาคารใหม่ เพื่อส่งเสริมการขยายตัวของเมืองในแนวตั้ง และเพิ่มพื้นที่เปิดโล่งภายนอกอาคาร ซึ่งจะสามารถลดความแออัดของชุมชนลง และสอดคล้องกับการเป็นพื้นที่ในย่านใจกลางเมืองที่มีราคาของที่ดินสูง
- 3) ควบคุมเส้นขอบฟ้า (skyline) ให้เหมาะสมกับพื้นที่เมือง และเหมาะสมกับชุมชน โดยเฉพาะบริเวณอาคารอนุรักษ์ คือ อาคารธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนเพชรบุรี ดังนั้นจึงออกแบบการควบคุมเส้นขอบฟ้าโดยสนับสนุนให้อาคารสูงอยู่ริมถนนพญาไท ถนนเพชรบุรี และริมถนนเลียบโครงการรถไฟฟ้า Hopewell ส่วนภายในชุมชนสนับสนุนให้เป็นอาคารสูงประมาณ 5-8 ชั้น เพื่อความกลมกลืนกับสาธารณูปการเดิม ได้แก่ โรงเรียน ศาสนสถาน

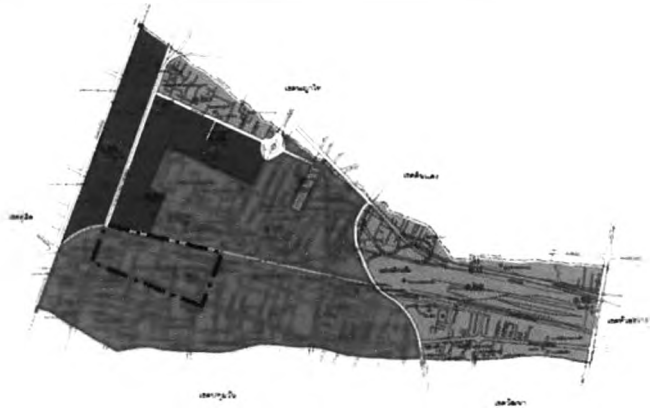
การดำเนินการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

เสนอให้มีการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยแบ่งเป็นเขตพื้นที่ ดังนี้

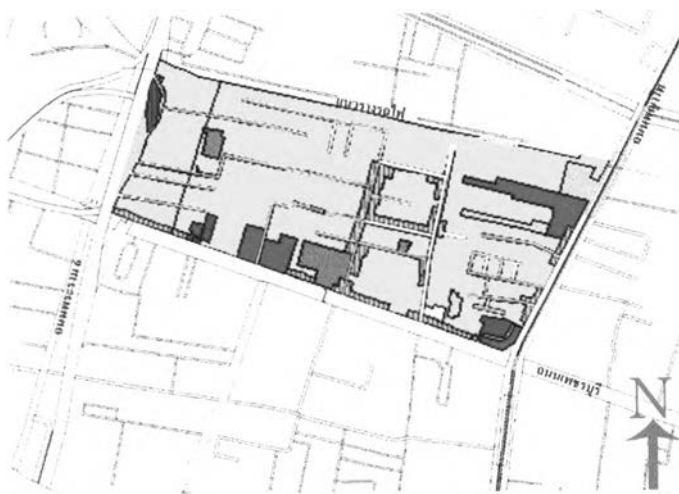
- 1) พาณิชยกรรมเมือง หมายถึง การสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพาณิชยกรรมที่รองรับการใช้งานระดับเมือง เพื่อให้พื้นที่สอดคล้องกับผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ ที่ดินประเภท พ.3-15 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อ ให้ใช้ประโยชน์เป็นศูนย์พาณิชยกรรมชุมชนรองและพาณิชยกรรมเมือง เพื่อรองรับการประกอบกิจกรรมทางธุรกิจการค้าและการบริการ รวมทั้งการค้าและการบริการเฉพาะประเภทที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป โดยอาศัยเกณฑ์ในการควบคุมความหนาแน่นจากสำนักผังเมือง คือ พาณิชยกรรมศูนย์กลางเมือง ควบคุมความหนาแน่นประชากร 80-120 คน/ไร่ โดยกำหนด F.A.R. ไม่เกิน 7 และ O.S.R. ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 ยกตัวอย่างเช่น
 - บ้านแถว ตึกแถว ขนาดพื้นที่ 18-24 ตารางวา
 - อาคารชุด ขนาดพื้นที่ 200-1000 ตารางวา
 - อาคารพาณิชย์ ขนาดพื้นที่ 20-24 ตารางวา
 - สำนักงาน ขนาดพื้นที่ 120-1200 ตารางวา
- 2) พาณิชยกรรมชุมชน หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพาณิชยกรรมและพักอาศัยโดยเน้นพาณิชยกรรมสูงกว่า เพื่อรองรับการใช้งานของคนในชุมชนเป็นหลัก กำหนดความสูงไม่เกิน 5 ชั้น เพื่อความเหมาะสมกับความสูงของกลุ่มอาคารเดิม หรือหากมีการขยายการก่อสร้างอาคารใหม่ ควรควบคุมความหนาแน่นด้วย F.A.R. ไม่เกิน 6 และ O.S.R. ร้อยละ 20 เช่น อาคารพาณิชย์ 4 ชั้น ที่สามารถใช้พื้นที่ชั้นที่ 1 และ 2 เพื่อพาณิชยกรรม ส่วนชั้นที่ 3 และ 4 สำหรับการพักอาศัย เป็นต้น
- 3) พักอาศัยหนาแน่นสูง หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานระหว่างพาณิชยกรรมและพักอาศัยโดยเน้นการอยู่อาศัยเป็นหลัก เพื่อรองรับความต้องการด้านการอยู่อาศัยในย่านใจกลางเมือง ความหนาแน่น 61-100 คน/ไร่ โดยกำหนดค่า F.A.R. ไว้ที่ 6 หรือ 4 ซึ่งเอื้ออำนวยให้ใช้เป็นพื้นที่การค้าได้อย่างไม่หนาแน่นมาก และกำหนดค่า O.S.R. ไว้ที่ร้อยละ 30 เพื่อให้มีพื้นที่โล่งเพียงพอสำหรับอาคารพักอาศัย เช่น อาคารชุด อพาร์ทเมนต์ เป็นต้น
- 4) พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการพักอาศัยที่สามารถรองรับความหนาแน่นของประชากร 25-60 คน/ไร่ กำหนดค่า F.A.R. ไว้ที่ 4 และกำหนดค่า O.S.R. ไว้ที่ร้อยละ 30
- 5) พื้นที่เปิดโล่งเพื่อการนันทนาการ หมายถึง การกำหนดให้เป็นพื้นที่เปิดโล่งเพื่อรองรับการนันทนาการ โดยกำหนดค่า F.A.R. ไว้ที่ 1 และกำหนดค่า O.S.R. ไว้ที่ร้อยละ 70 เพื่อเพิ่มพื้นที่เปิดโล่งในชุมชนและชุมชนสามารถใช้ประโยชน์สำหรับกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดงานประเพณี การค้าขาย การหาเสียงเลือกตั้งหรือการพบปะของชุมชนกับผู้แทนราษฎร เป็นต้น
- 6) พื้นที่อนุรักษ์สถาปัตยกรรม หมายถึง การควบคุมสภาพแวดล้อมโดยรอบอาคารอนุรักษ์ให้เกิดความสวยงามโดยเน้นการเปิดมุมมองเพื่อสร้างคุณค่าในการรับรู้ของประชาชน ซึ่งอาคารอนุรักษ์ดังกล่าว ปัจจุบันใช้ประโยชน์เป็นธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนเพชรบุรี ที่มีความสำคัญในการเป็นจุดหมายตาของชุมชน

- 7) ศาสนสถาน หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อศาสนสถาน ได้แก่ พื้นที่ตั้งของมัสยิดดาอูน ละมานและสุสานบริเวณด้านหลังมัสยิด ซึ่งมีความสำคัญกับชุมชนขอยสุเหร่าในด้านการเป็น ศูนย์รวมจิตใจ และเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมในชุมชน โดยควบคุมการใช้ที่ดินที่เน้นความสงบของมัสยิดและการเป็นพื้นที่หวงห้ามของสุสาน
- 8) สถานศึกษา หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา อรุพงษ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ โรงเรียนสอนศาสนา เป็นต้น
- 9) สถานที่ราชการและสาธารณูปการ หมายถึง การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อสถานที่ราชการ สาธารณูปการ ได้แก่ สำนักงานพลังงานแห่งชาติ ด้านเก็บค่าผ่านทางของทางด่วน โครงสร้างของจุดขึ้นทางด่วน ศูนย์ชุมชน เป็นต้น

ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ ที่ดินประเภท พ.3-15 ที่กำหนดการใช้ที่ดินกว้างเกินไป ดังนั้นแนวทางการใช้ที่ดินในอนาคตตั้งที่กล่าวข้างต้น จะเป็นประโยชน์ในการชี้แนะและควบคุมการพัฒนาในอนาคตได้(ดูแผนที่ 5.2 ประกอบ)

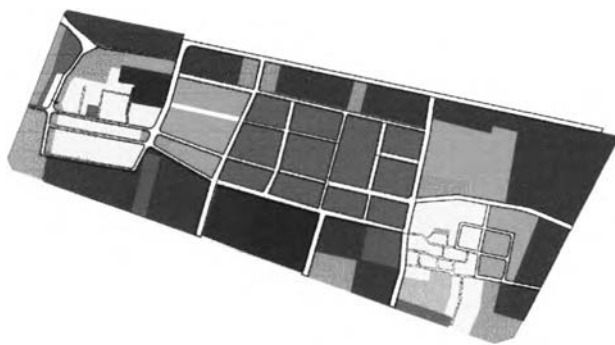

ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากสำนักผังเมือง

ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบัน

- ที่พักอาศัย
- พาณิชยกรรม
- ที่พักอาศัยกึ่งพาณิชยกรรม
- อุตสาหกรรม
- คลังสินค้า
- ราชการ การสาธารณสุข
- สาธารณูปโภค
- สถาบันการศึกษา
- สถาบันศาสนา
- พื้นที่อนุรักษ์เพื่อศิลปะและวัฒนธรรมไทย
- เกษตรกรรม
- นันทนาการ

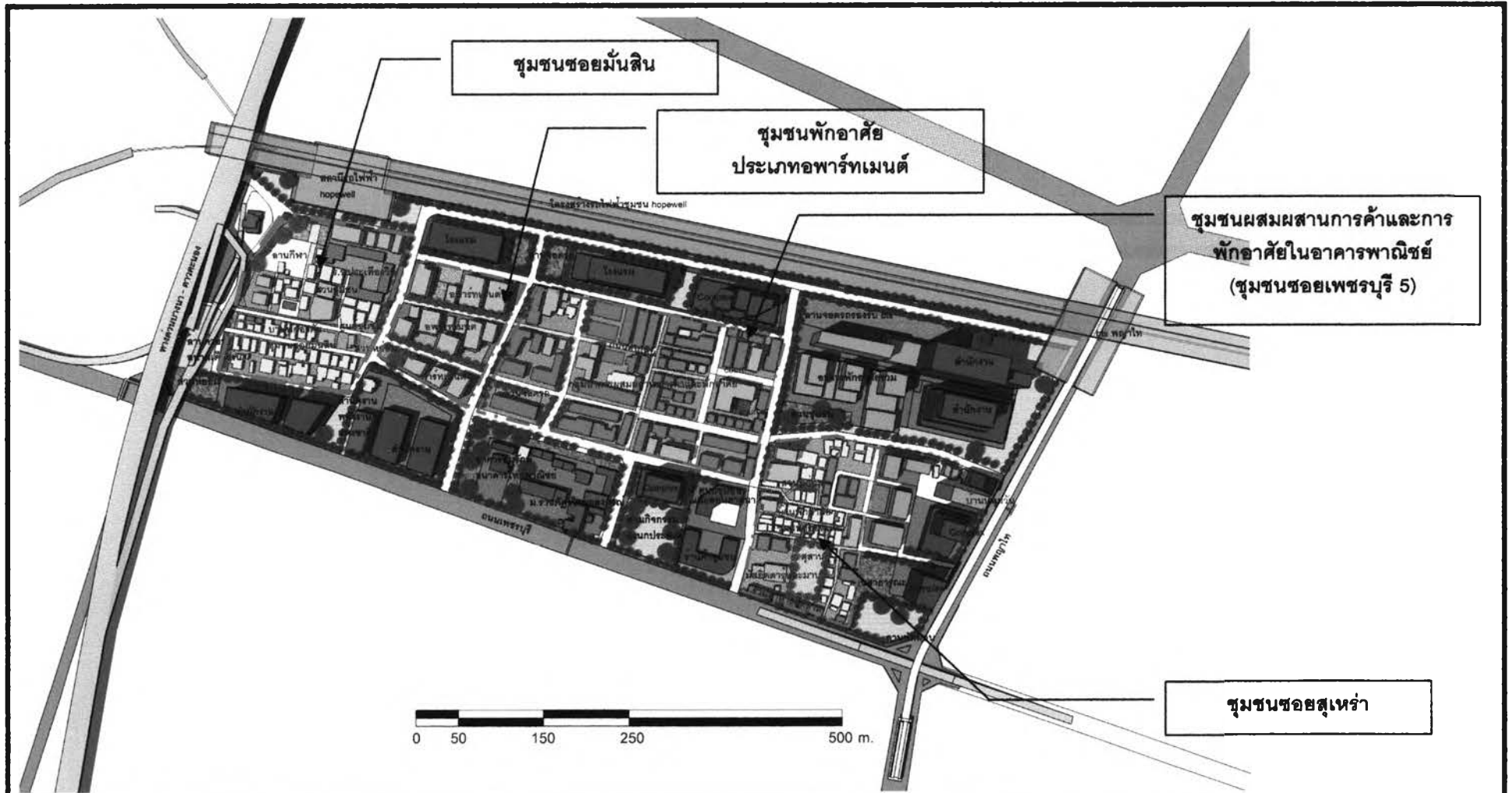
0 50 100 200 300 m

แนวทางการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต

สัญลักษณ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน

- พาณิชยกรรมชุมชน
- พาณิชยกรรมเมือง
- พักอาศัยหนาแน่นสูง
- พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง
- พื้นที่เปิดโล่งเพื่อการนันทนาการ
- ศาสนสถาน
- สถานศึกษา
- สถานที่ราชการและสาธารณูปการ
- พื้นที่อนุรักษ์สถาปัตยกรรม

ภาพที่ 5.1 การเปรียบเทียบผังในปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต

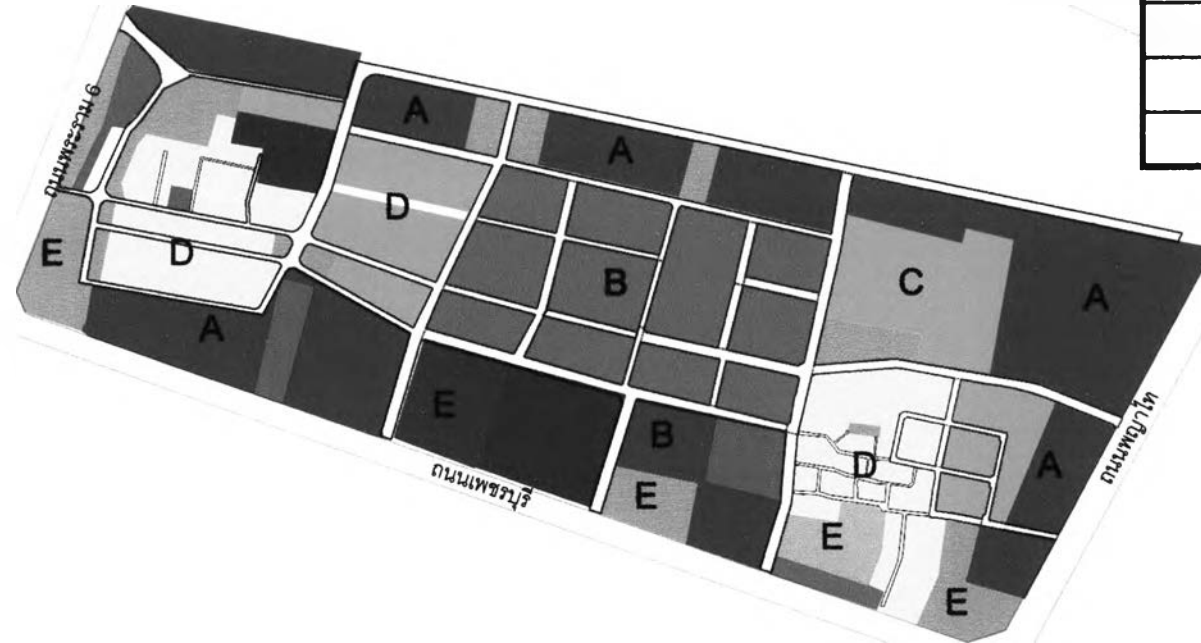

แผนที่ 5.1 ผังการออกแบบโครงการและขอบเขตชุมชนในอนาคต

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

zone	F.A.R.	O.S.R.
A	7	4.5
B	6	20
C	6	30
D	4	30
E	1	70

สัญลักษณ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน

- พาณิชยกรรมชุมชน
- พาณิชยกรรมเมือง
- พักอาศัยหนาแน่นสูง
- พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง
- พื้นที่เปิดโล่งเพื่อการนันทนาการ
- ศาสนสถาน
- สถานศึกษา
- สถานราชการและสาธารณูปการ
- พื้นที่อนุรักษ์สถาปัตยกรรม

แผนที่ 5.2 แนวทางการกำหนดการใช้ที่ดินในอนาคต

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

อาคารสูงบริเวณย่านประตูน้ำ

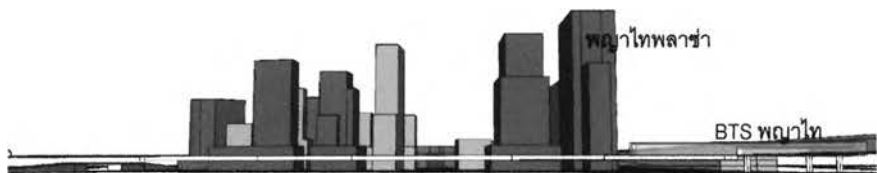

ทิศเหนือ อาคารสูงกำหนดให้อยูริมถนนพญาไทและสอดคล้องกับความสูงของกลุ่มอาคารในย่านใจกลางเมือง

ชุมชนและอาคารอนุรักษ์

ทิศใต้ อาคารสูงกำหนดให้อยูริมถนนพญาไทและริมถนนเพชรบุรี โดยลดทอนความสูงลงภายในชุมชน

ทิศตะวันออก คำนึงถึงความกลมกลืนของอาคารสูงโดยมีอาคารพญาไทพลาซ่าเป็นหลัก

ทิศตะวันตก มุมมองจากทางด่วน เปิดมุมมองให้เห็นตึกโบหยกได้ชัดเจนเพื่อเป็นจุดนำสายตาของผู้คน

ภาพที่ 5.2 การออกแบบและควบคุมเส้นขอบฟ้าของอาคาร

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกึ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.5 แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งและการสัญจร

พื้นที่ศึกษาตั้งอยู่ในย่านใจกลางเมือง แต่ขาดความต่อเนื่องของทางสัญจรที่เชื่อมโยงการใช้พื้นที่ทั้งหมด ซึ่งสาเหตุมาจากขาดการจัดระบบที่ดี ส่งผลให้เกิดการจราจรติดขัด ทางเดินเท้าไม่เพียงพอ ขาดความร่มรื่น และเกิดการรบกวนด้านมลพิษของรถยนต์ ทางเดินเท้า การค้าขายของแผงลอย การจอดรถยนต์จนกลายเป็นความแออัดภายในชุมชน ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

การมีระบบคมนาคมและการสัญจรที่ดี เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเป็นเมืองน่าอยู่ และเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากสามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ โดยวัตถุประสงค์หลักของระบบการคมนาคมที่ยั่งยืน คือ การลดระดับมลภาวะ การเพิ่มทางเลือกในการเดินทาง การสร้างทางเดินเท้าที่ปลอดภัย และการให้ความสำคัญของคนมากกว่ารถ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ศึกษาย่านกิ่งเพชรได้

จุดมุ่งหมาย: เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการเดินทาง โดยการสร้างความเชื่อมโยงให้กับพื้นที่และเพิ่มทางเลือกในการเดินทางให้คนในชุมชน ซึ่งสามารถแก้ปัญหการจราจรติดขัดและมลภาวะในชุมชนได้ โดยรายละเอียดของแนวความคิด โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งและการสัญจร จะพิจารณาเป็น 5 ประเด็น คือ 1) ถนนสำหรับการสัญจรของรถยนต์ เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล รถแท็กซี่ รถเก็บขยะ 2) จุดจอดรถบริการ เช่น จักรยานยนต์รับจ้าง รถสามล้อ 3) ทางรถจักรยาน 4) ทางเท้า 5) ที่จอดรถ ซึ่งมีแนวคิดในการพัฒนา ดังนี้

1) ถนนสำหรับการสัญจรของรถยนต์

พัฒนาโครงข่ายการสัญจรให้เข้าสู่พื้นที่ได้สะดวกจากถนนสายหลักนอกชุมชน และสามารถเชื่อมต่อชุมชนได้อย่างทั่วถึง

2) จุดจอดรถบริการ

จัดหาที่จอดรถสำหรับรองรับการจอดของจักรยานยนต์รับจ้าง และมีตำแหน่งที่เหมาะสม โดยอยู่ใกล้กิจกรรมที่สำคัญ เช่น จุดเปลี่ยนถ่ายการสัญจรบริเวณป้ายรถเมล์ เชื่อมต่อการเดินทางเข้า-ออกชุมชน เพื่อมิให้เกิดขวางทางสัญจรของรถยนต์และทางเดินเท้า

3) ทางรถจักรยาน

ส่งเสริมการใช้รถจักรยาน เพื่อลดมลพิษภายในชุมชน โดยจัดเตรียมระบบทางจักรยานที่สะดวกและปลอดภัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ใช้รถจักรยาน

4) ทางเท้า

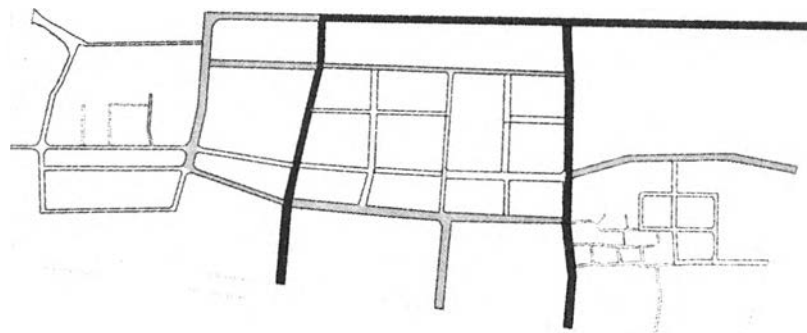
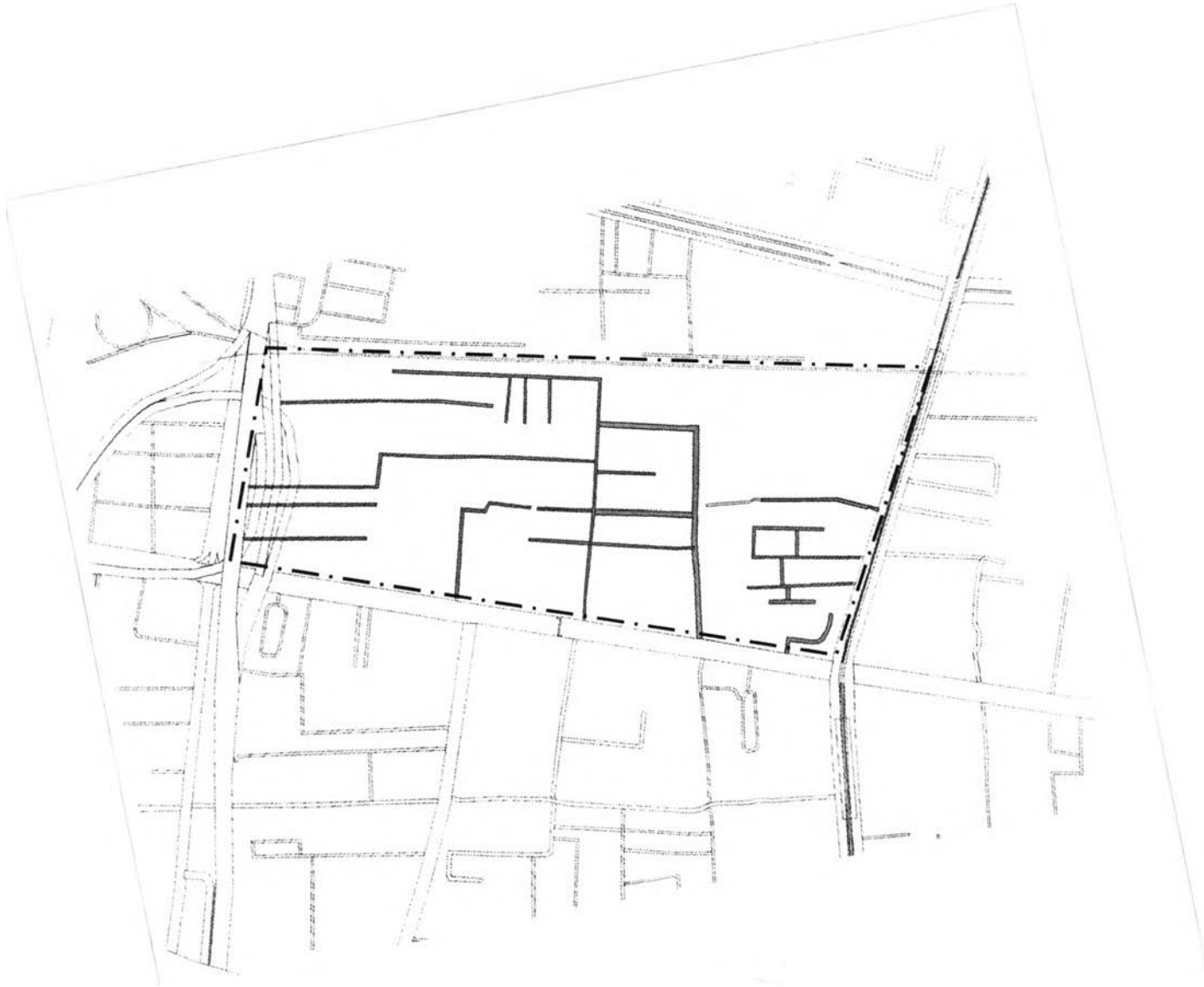
จัดระบบทางเท้าให้มีความต่อเนื่อง ปลอดภัยจากรถยนต์ และมีความร่มรื่น เพื่อส่งเสริมการเดินทางภายในชุมชน

5) ที่จอดรถ

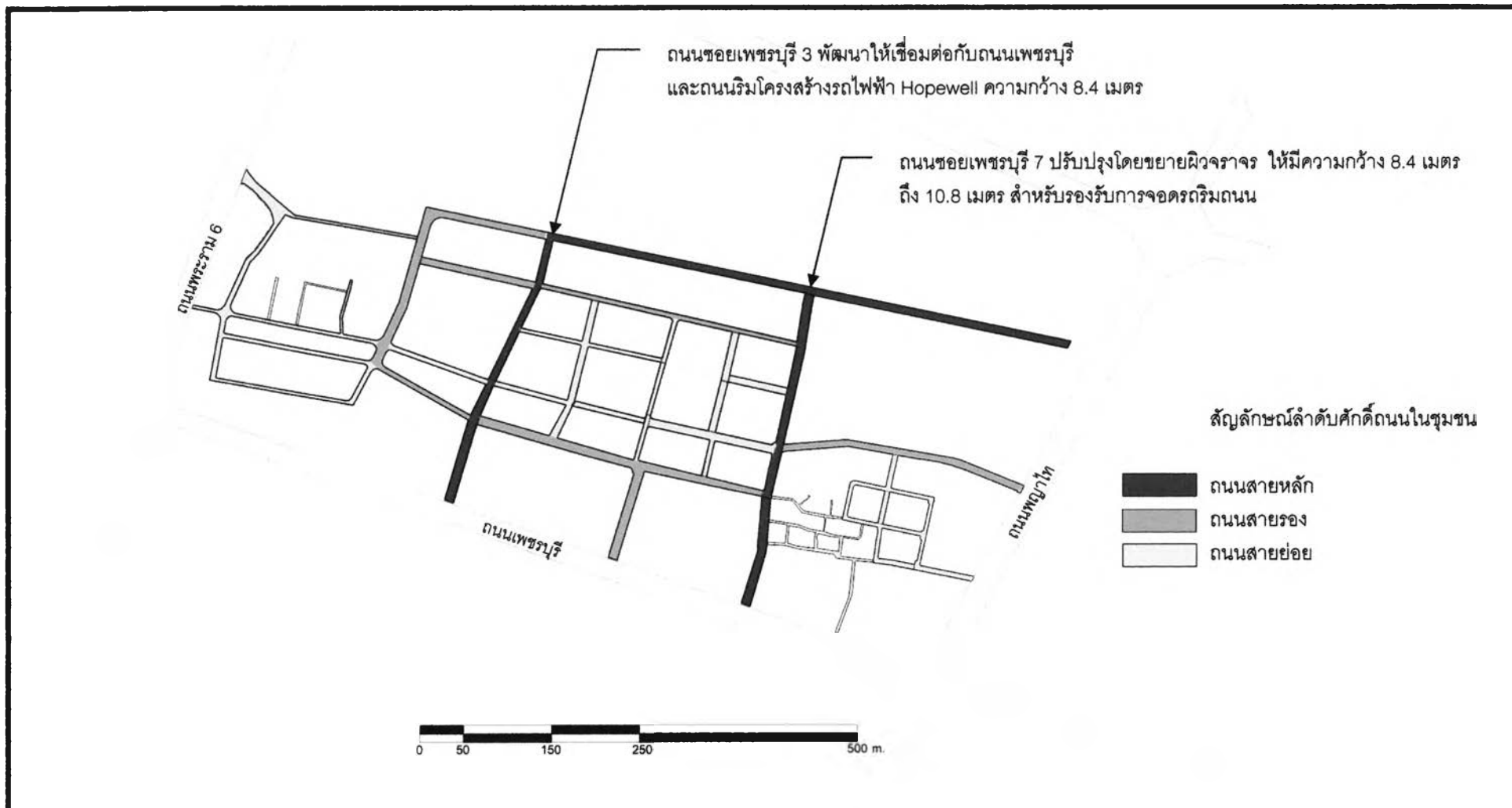
จัดหาพื้นที่จอดรถให้เพียงพอ ทั้งการจอดแบบระยะสั้นและระยะยาว คือ การจอดริมถนนและการจอดในลานจอดรถ

การดำเนินการการพัฒนา

- 1) ถนนสำหรับการสัญจรของรถยนต์
 - พัฒนาระบบถนนให้ทั่วถึงทั้งพื้นที่ ด้วยการเชื่อมต่อกับถนนเดิม โดยคำนึงถึงลำดับศักดิ์ของถนนจากการเชื่อมต่อกับถนนภายนอกชุมชน
 - ปรับปรุงพื้นผิวจราจรภายในชุมชนด้วยการปูพื้นด้วยอิฐ เพื่อการรับรู้ถึงการชะลอความเร็วรถให้ปลอดภัยต่อคนใช้ถนน
 - จัดหาที่จอดรถทั้งแบบจอดระยะสั้นและจอดระยะยาว เช่น การจอดริมถนน ลานจอดรถ ให้เพียงพอ เพื่อลดปริมาณการจราจร และมลภาวะทางอากาศที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน
- 2) จุดจอดรถบริการ
 - กำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับจอดรถจักรยานยนต์รับจ้างในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเชื่อมต่อการเดินทาง โดยเฉพาะคนเดินเท้ากับป้ายรถเมล์ประจำทาง
 - กำหนดพื้นที่และขอบเขตไม่ให้เกิดขวางทางสัญจรบนทางเท้า
- 3) ทางรถจักรยาน
 - จัดเตรียมช่องจราจรสำหรับรถจักรยานเพื่อลดมลภาวะ โดยมีความกว้างประมาณ 1.8-2.4 เมตร เพื่อสนับสนุนการออกกำลังกายโดยมีความปลอดภัยจากรถยนต์ และไม่เกิดขวางทางเดินเท้า
 - มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับรถจักรยานและคำนึงถึงความสะดวกในการเปลี่ยนระบบการเดินทาง
- 4) ทางเท้า
 - จัดระบบทางเท้าให้มีความต่อเนื่อง สามารถเชื่อมต่อจุดต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง และสามารถเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะได้สะดวก โดยการปรับปรุงทางเท้าเดิมให้ดีขึ้น และเชื่อมต่อทางเท้าใหม่ โดยมีขนาดความกว้าง ประมาณ 1.5 – 3.6 เมตร ตามความเหมาะสมของกิจกรรม
 - จัดระเบียบทางเท้าให้มีความสะดวกในการสัญจร ควบคุมการตั้งของแผงลอย และจุดจอดรถจักรยานยนต์รับจ้างไม่ให้เกิดขวางทางเดินเท้า
 - จัดระเบียบอุปกรณ์บนถนน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตั้งอยู่บนทางเท้า เช่น ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ถังขยะ โคมไฟ เป็นต้น ให้เป็นระเบียบและเกิดขวางทางเดินเท้าให้น้อยที่สุด
- 5) ที่จอดรถ
 - การจอดแบบระยะสั้น อาศัยการจอดริมถนนแบบ 90 องศา เพื่อประหยัดพื้นที่ของทางสัญจร โดยกำหนดความกว้าง 2.4 เมตร และยาว 6 เมตรต่อการจอดรถ 1 คัน เพื่อรองรับการจอดของผู้ใช้ที่มาจากนอกพื้นที่ และการจอดของการใช้บริการด้านการค้าภายในชุมชน
 - การจอดระยะยาว คือ การจอดในลานจอดรถ เพื่อรองรับผู้ที่พักอาศัยในอพาร์ทเมนต์และผู้ประกอบการในอาคารพาณิชย์ โดยกระจายตามตำแหน่งที่เหมาะสมต่อเชื่อมต่อการเดินทาง

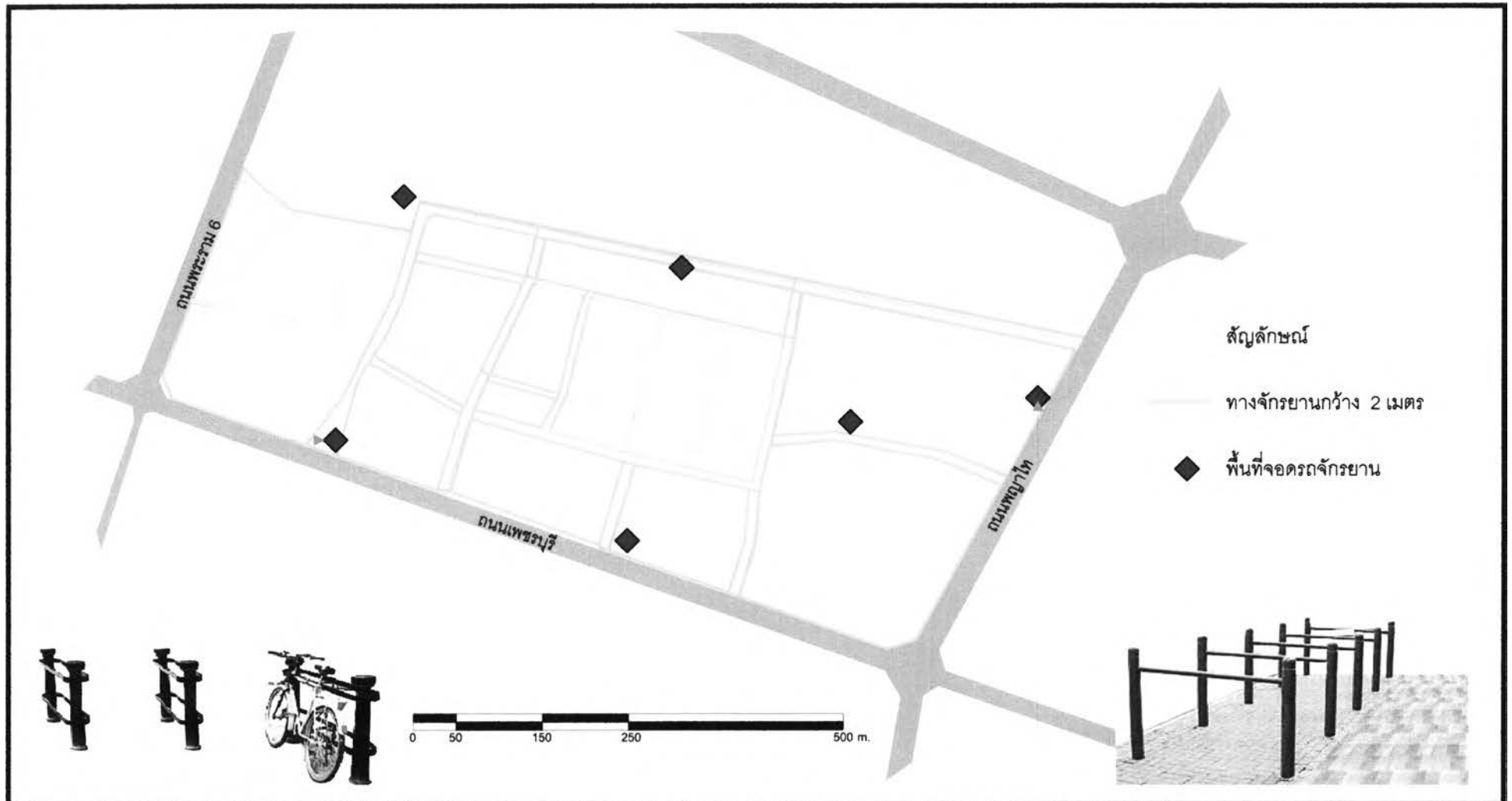
ภาพที่ 5.3 แสดงการเปรียบเทียบระบบการสัญจรก่อนและหลังการปรับปรุง

แผนที่ 5.3 แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งและการสัญจร

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

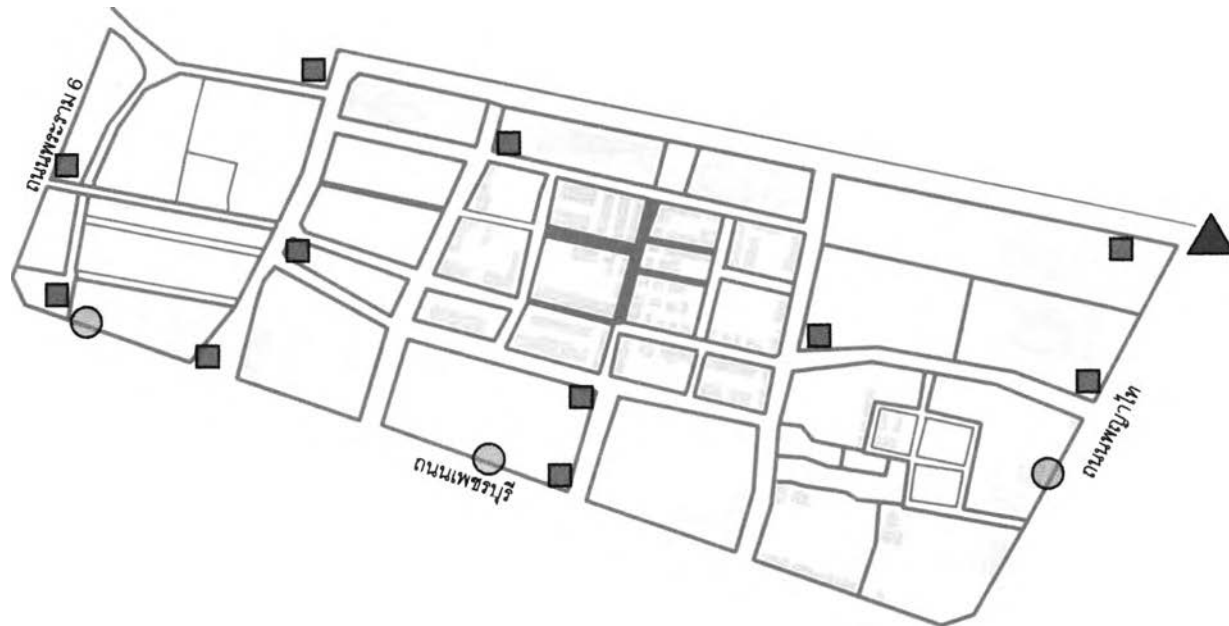

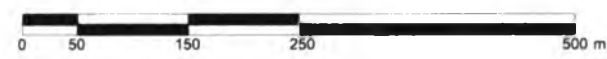
แผนที่ 5.4 แนวทางการจัดระบบทางจักรยาน

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

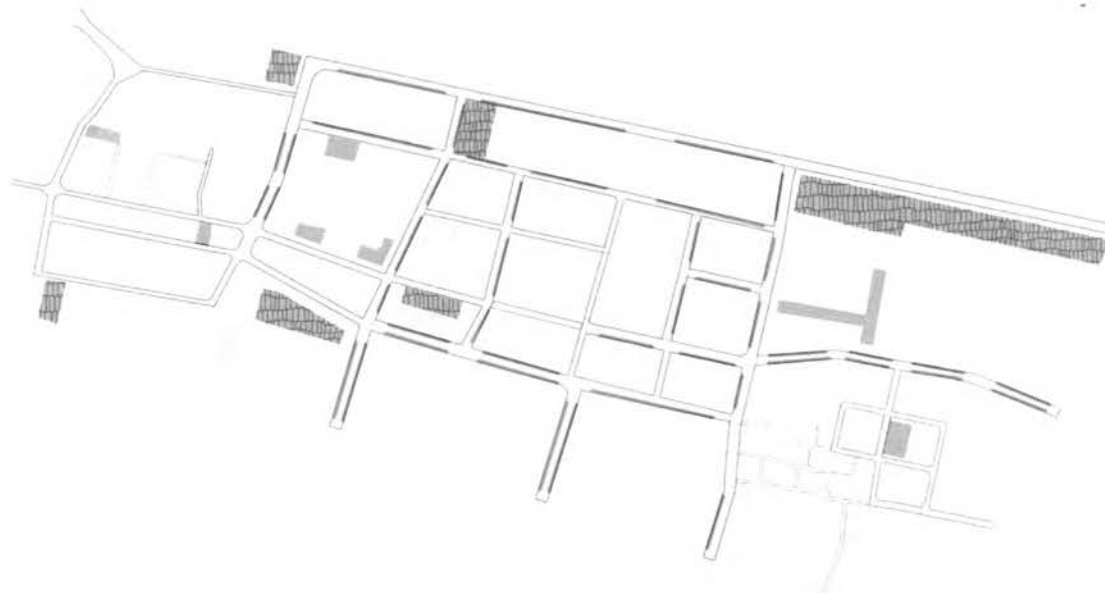

- สัญลักษณ์
- ทางเดินเท้า
- ป้ายรถเมล์(เดิม)
- จุดจอดรถจักรยานยนต์รับจ้าง
- ▲ สถานีรถไฟลอยฟ้า

แผนที่ 5.5 แนวทางการจัดระบบทางเดินเท้า

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

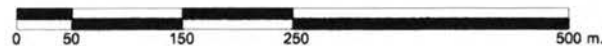

สัญลักษณ์การจราจรริมถนน

- ถนนเดินรถ 2 ทาง กว้าง 10.80 เมตร
จอดรถ 2 ฝั่ง
- ถนนเดินรถทางเดียว กว้าง 8.40 เมตร
จอดรถฝั่งเดียว
- ถนนเดินรถ 2 ทาง กว้าง 5-6 เมตร
ห้ามจอดรถตลอดแนว

สัญลักษณ์ลานจอดรถ

- ลานจอดรถรองรับพาณิชยกรรม
- ลานจอดรถรองรับการพักอาศัย

แผนที่ 5.6 แนวทางการจัดการที่จอดรถ

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิ่งเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

5.6 แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่เปิดโล่ง

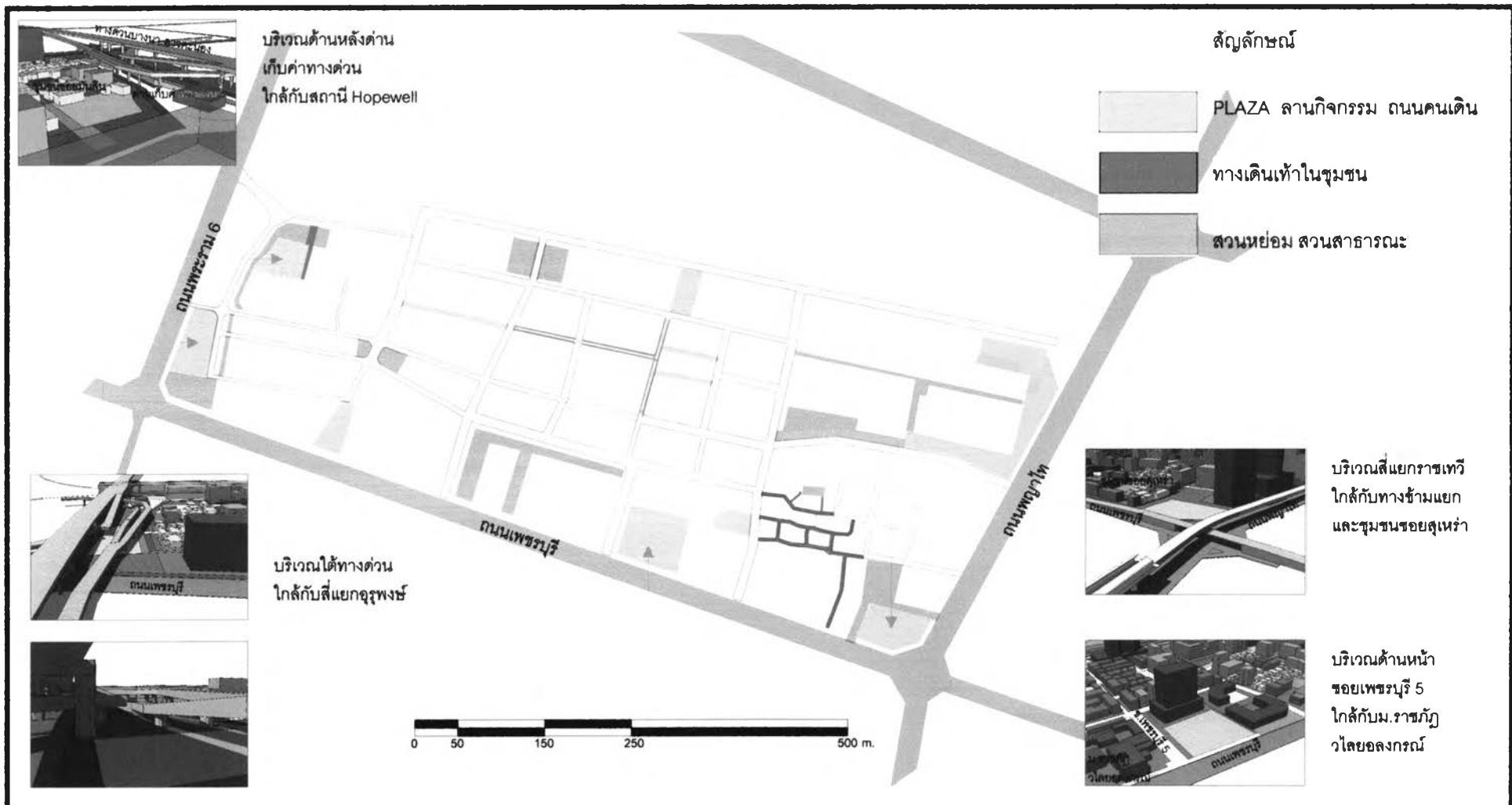
สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของพื้นที่ศึกษาย่านกิ่งเพชร ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทิวทัศน์ที่มีความแออัด และยังคงขาดแคลนพื้นที่สำหรับรองรับกิจกรรมของชุมชน โดยปัจจุบันมีพื้นที่เปิดโล่งได้ทางด่วนและพื้นที่ว่างริมทางรถไฟที่ใช้ในการนัดหมายการ ซึ่งมีความทิวทัศน์และขาดการดูแลให้มีรูปแบบที่ดี

ดังนั้น การปรับปรุงพื้นที่เดิมให้มีสภาพในการใช้งานที่ดีขึ้น และจัดหาพื้นที่เพิ่มเติมให้เพียงพอต่อความต้องการของคนในชุมชน จะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับชุมชนได้ โดยได้เสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมาย: เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดี และมีพื้นที่รองรับกิจกรรมสาธารณะอันเป็นประโยชน์ต่อการเชื่อมความสัมพันธ์ของคนในชุมชน โดยมีแนวคิด คือ วางระบบพื้นที่เปิดโล่งเพื่อรองรับการใช้งานที่หลากหลายของผู้ใช้ ด้วยการเชื่อมต่อระบบของพื้นที่เปิดโล่งด้วยทางเท้า และเน้นพื้นที่เปิดโล่งที่เป็นลานกิจกรรม สวนหย่อม สวนสาธารณะ ให้เหมาะสมกับบริบทโดยรอบของพื้นที่

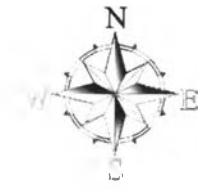
การดำเนินการปรับปรุงพื้นที่

- 1) ปรับปรุงพื้นที่ได้ทางด่วน ริมถนนหน้าบ้านของชุมชนเดิมที่มีความทิวทัศน์ให้มีบรรยากาศในการพักผ่อนและมีความร่มรื่น เช่น การปลูกต้นไม้ การประดับตกแต่งด้วยกระถางดอกไม้ การจัดหาม้านั่ง การประดับโคมไฟ เป็นต้น
- 2) จัดหาพื้นที่เปิดโล่งเพื่อรองรับกิจกรรมสาธารณะของชุมชน เช่น การแสดงดนตรีในเทศกาลต่าง ๆ การแสดงสินค้า การแสดงคอนเสิร์ต งานประเพณี เป็นต้น โดยมีที่ตั้งตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้ใช้ ได้แก่ ลานกิจกรรมของศูนย์ชุมชน สวนหย่อมของชุมชน สวนสาธารณะรองรับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

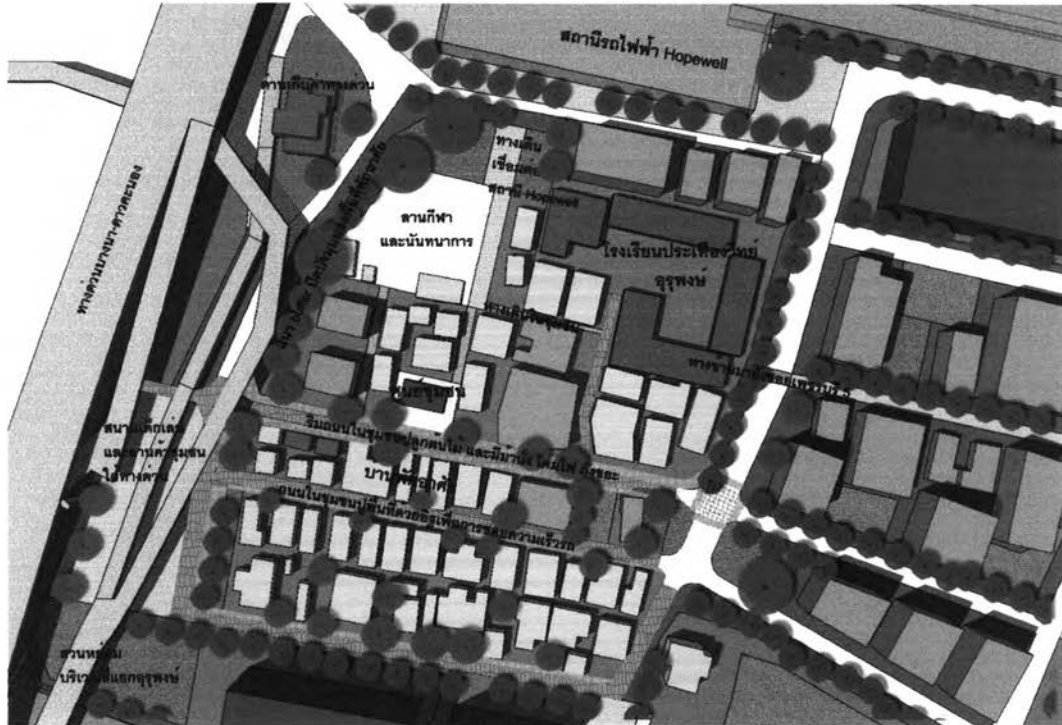
แผนที่ 5.7 แนวทางการจัดระบบพื้นที่เปิดโล่งและนันทนาการ

โครงการออกแบบปรับปรุงองค์ประกอบชุมชนย่านกิงเพชร เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 จัดทำโดย นางสาวทิพวรรณ แสนจันทร์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง

5.7 รายละเอียดขององค์ประกอบชุมชนชอยมัน์สิน

ชุมชนชอยมัน์สิน ปรับปรุงด้านสาธารณูปโภคที่นอกเหนือจากการปรับปรุงในผังทั้งหมด คือ การปูพื้นถนนด้วยอิฐเพื่อเน้นการรับรู้ถึงการชะลอความเร็วรถ ปรับปรุงทางเท้า เพิ่มโคมไฟ และที่จอดรถภายในชุมชน ส่วนสาธารณูปการ คือ ปรับปรุงสนามกีฬา จัดหาศูนย์ชุมชนและสวนหย่อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 5.4 องค์ประกอบภายในชุมชนชอยมัน์สิน

ภาพที่ 5.5 บรรยากาศภายในชอยมัน์สิน 3

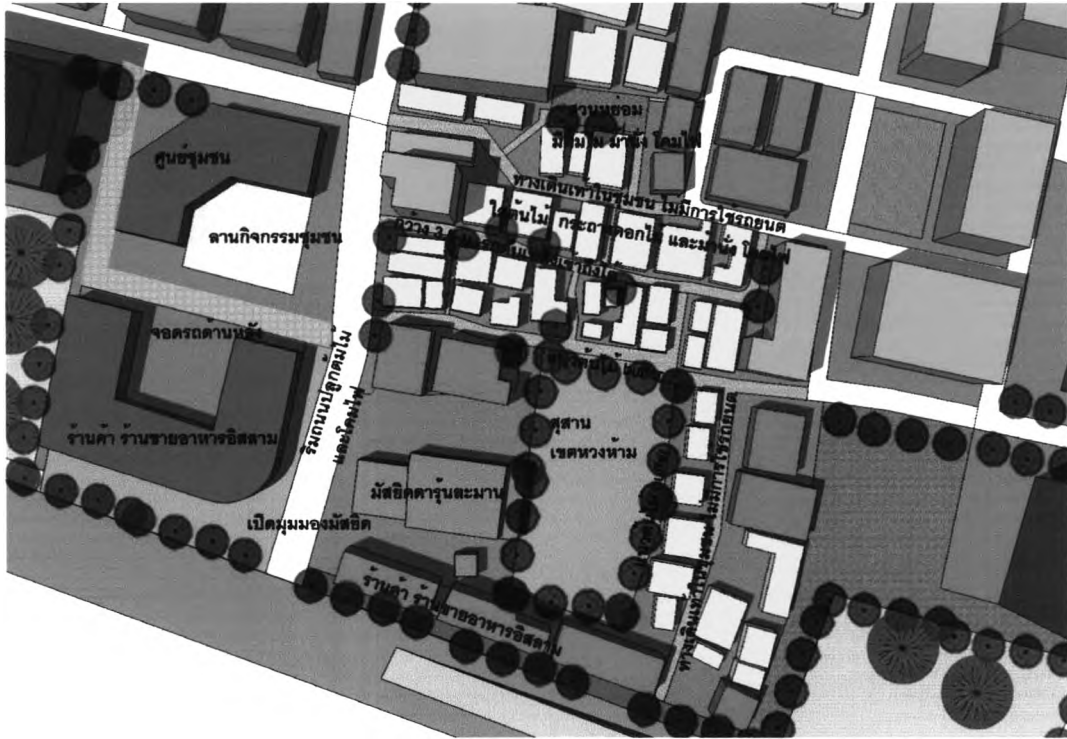
ภาพที่ 5.6 บรรยากาศทางเข้าซอยมันลิน 3 จากถนนพระราม 6

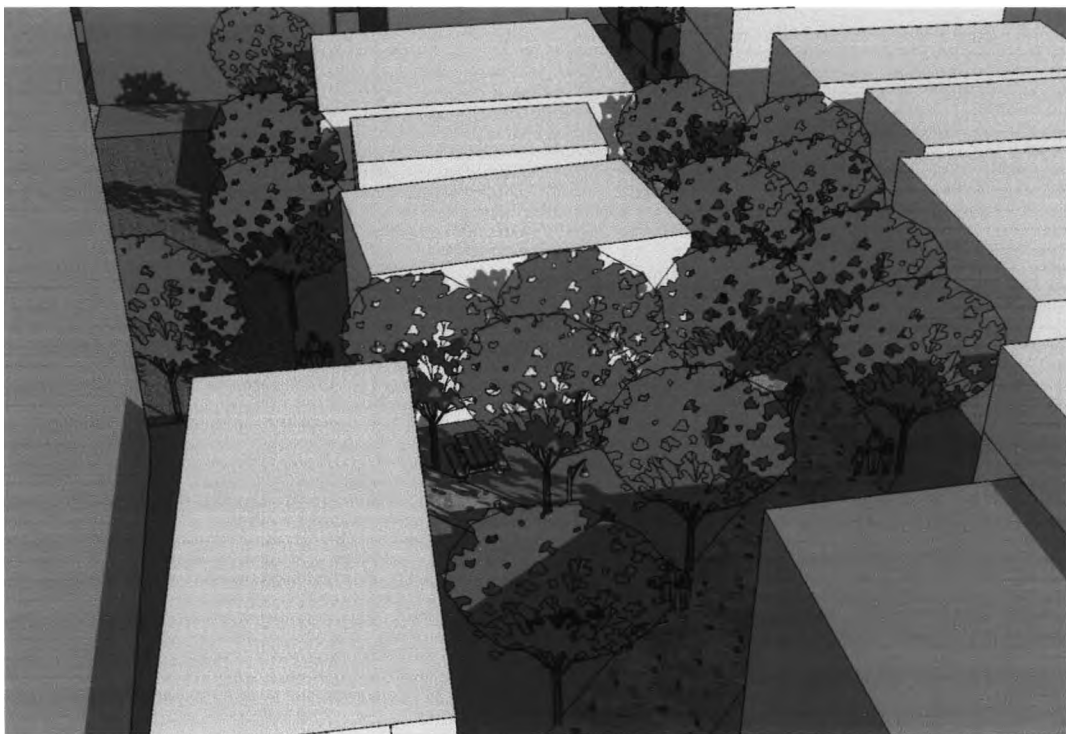
ภาพที่ 5.7 บรรยากาศด้านหน้าศูนย์ชุมชน

5.8 รายละเอียดขององค์ประกอบชุมชนซอยสุเหร่า

ชุมชนซอยสุเหร่า ปรับปรุงทางเท้าภายในชุมชน จัดหาสวนหย่อม ศูนย์ชุมชนและควบคุมการใช้พื้นที่ โดยรอบสุสานไม่ให้ส่งเสียงต่อเขตหวงห้าม ส่วนหน่วยพักอาศัย ต้องทำการซ่อมแซมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างความสวยงามให้พื้นที่ย่านใจกลางเมือง โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

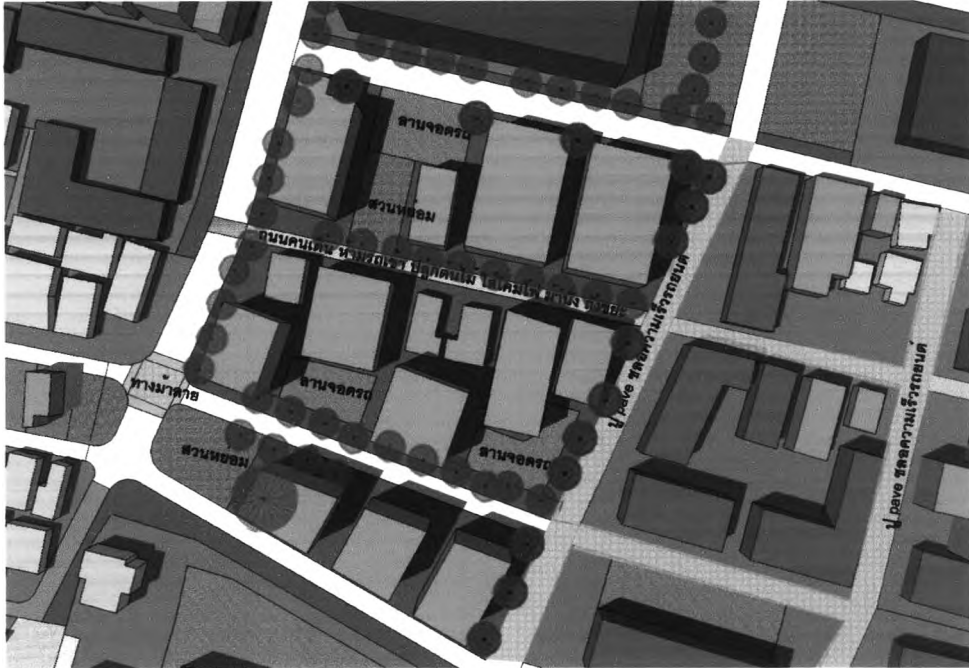
ภาพที่ 5.8 องค์ประกอบภายในชุมชนซอยสุเหร่า

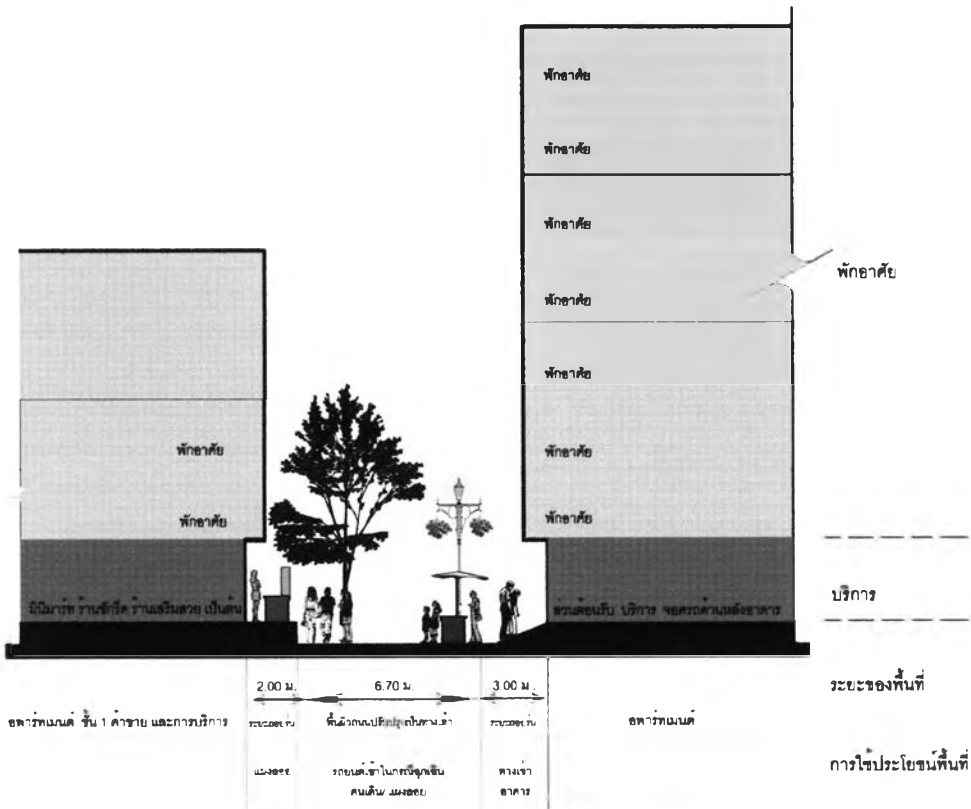
ภาพที่ 5.9 บรรยากาศทางเดินเท้าหน้าบ้านของชุมชน

5.9 รายละเอียดขององค์ประกอบชุมชนอพาร์ทเมนต์

ชุมชนกลุ่มอาคารพักอาศัยประเภทอพาร์ทเมนต์ ต้องปรับปรุงด้านความแออัด โดยการจัดการด้านการจราจร เพื่อลดมลภาวะในชุมชน คือ ด้านหน้าอาคารเน้นคนเดินและร้านค้า เนื่องจากมีการใช้รถยนต์เป็นส่วนน้อย ส่วนการจอดรถ อาศัยการเข้าถึงจากด้านหลังอาคาร นอกจากนี้ ต้องปรับปรุงบรรยากาศชุมชนด้วยการเพิ่ม โคมไฟส่องสว่างและปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงา ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ภาพที่ 5.10 องค์ประกอบภายในชุมชนพักอาศัยประเภทอพาร์ทเมนต์

ภาพที่ 5.11 รูปตัดแสดงการปรับปรุงชุมชนประเภทอพาร์ทเมนต์

ภาพที่ 5.12 บรรยากาศการปรับปรุงถนนด้านหน้าโรงเรียนประเทืองวิทย์เชื่อมต่อกับอพาร์ทเมนต์

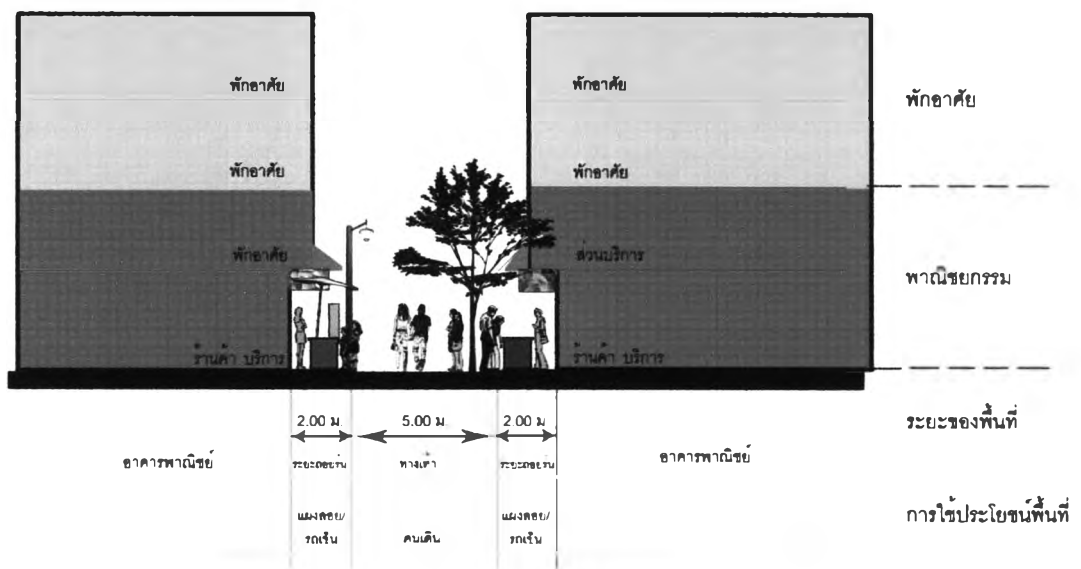

ภาพที่ 5.13 บรรยากาศถนนคนเดินด้านหน้าอพาร์ทเมนต์

5.10 รายละเอียดขององค์ประกอบชุมชนผสมผสานในอาคารพาณิชย์

ภาพที่ 5.14 องค์ประกอบภายในย่านผสมผสานด้านการค้าและการพักอาศัย

ภาพที่ 5.15 รูปตัดแสดงการปรับปรุงซอยเพชรบุรี 5